

dårlig måde. Der står heller ikke noget om, at de ikke løfter det ansvar, de allerede har, og som der jo ikke ændres på med dette forslag.

Forslaget er med andre ord blot en ny form for central styring, for man giver jo allerede i dag vejledning. Dermed øger forslaget det centralt initierede bureaukrati, samtidig med at det fjerner det lokale ansvar for at leve op til de formål, der allerede er, fordi man ikke længere behøver at forholde sig til, hvordan det skal gøres. Det er jo selvfølgelig et paradoks, at regeringen finder, at man kan give folk ansvar ved at tage det fra dem, i stedet for at give dem en kagebog til, hvordan problemer skal løses.

Kl. 16.45

Forslaget om at gøre geografi til prøvfag øger antallet af prøver, uden at antallet af timer øges. Det gøres for at styrke faget. Signalet er meget uheldigt. Det kan vel ikke være undgået nogens opmærksomhed, at regeringen kun regner fag, som der aflægges prøve i. Hele den pædagogiske pointe, som ligger i at lære noget, fordi det er vigtigt at dygtiggøre sig inden for det faglige felt; og fordi man lærer en række andre ting for at tilegne sig faget, er tabt. Men sådan ser regeringen åbenbart på det.

Samtidig øges prøvemængden, som om det var kontrollen af det lærte, der var det vigtige. Hvis det endelig skulle være, havde Det Radikale Venstre langt hellere set, at man trak lod om, hvilke fag der skulle aflægges prøve i, og at man fastsatte et fast, lavt antal prøver i alt. Det ville ophæve den skelnen, regeringen nu cementerer, mellem prøvfag og ikkeprøvfag, og regeringens formodning om, at det kun er prøvfag, som tages alvorligt, ville respekteres ved, at alle fag så blev taget alvorligt.

Så vil jeg slet ikke bruge tiden på det hovsa-præg, som regeringens politik for folkeskolen har, eller pressens tilsyneladende kraftige indvirkning på regeringens politik. Det kan enhver gøre sig sine tanker om. Man kunne ønske sig i stedet for den her slags lidt tilfældige og pjattede forslag, at forligspartierne kunne få deres egen skole at styre. Det ville være rart at se, om alle disse ideer om central styring også indgik i en virkelig skole, som så ville blive en mønsterskole til efterfølgelse. Nu bliver der jo stadig mindre variation, stadig færre forskelle, stadig mindre mulighed for, at skolen kan være en del af det lokale liv.

Samlet set kan Det Radikale Venstre ikke støtte forslaget. Den positive hjemmel til madordning kan ikke opveje den øgede centrale styring,

som regeringen nu gentager, hvis nogen skulle have været i tvivl, og den mistillid til skolebestyrelser, skoleledere og lærere, som forslaget er udtryk for.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Fru Margrethe Vestager taler om mistillid til lærere og til skoler. Nej, der er sådan set ikke mistillid til dem, som gør det, de skal gøre, f.eks. at følge op på elevernes fravær.

Det, der er problemet, og det må fru Margrethe Vestager vel give mig ret i, er, at der er nogle kommuner, at der er nogle skoler, hvor man ikke gør det, altså hvor man ser igennem fingre med, at der er elever, der er fraværende igennem længere tid og falder igennem. Vi har situationer, hvor der er elever, der har været syge i lang tid og ikke har fået det kommunale tilbud om undervisning hjemme.

Det er jo lige nøjagtig til de situationer, at det har været nødvendigt at sige, at nu laver vi nogle fælles retningslinjer for det her. På den måde rammer vi jo ikke de kommuner og de skoler, der rent faktisk gør et godt stykke arbejde, for de kan bare fortsætte as usual.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Jamen problemet er, at det kan de ikke, for de skal jo følge de centrale retningslinjer for, hvordan man registrerer fravær. Hvis man har en måde at gøre det på, som virker, så kan man godt skrotte den måde og begynde at gøre det på en anden måde.

Da ingen af de ordførere, jeg har spurgt, kan sige noget om, hvilke kommuner eller hvor stor en andel af kommunerne der gør det dårligt, så synes jeg, det er meget mærkeligt, at man vil lave ensartede, centralt definerede regler, når man ikke engang præcist kan sige noget om, hvor det fungerer skidt. Det er en mærkelig tilgang. Det lugter sådan lidt af kollektiv straf, og det undrer jo, fordi regeringen ellers hellere vil gå meget mere præcist til værks i en noget for noget-strategi, som Socialdemokratiet meget positivt og heldigvis har taget afstand fra.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

En af grundene til, at der ikke foreligger nogen klar statistik og noget statistikmateriale for det her, er jo netop, at man gør det meget forskelligt.